

Az Úr Isten az én reménységem

Tranoscius énekeskönyvből, 1632

Prágai graduále, 1567

Am Am/g F Em Am/c Am

1. Az Úr Is - ten az én re - mény - sé - gem,

F C A⁷/cis Dm E⁷ Am

E - rős - sé - gem Min - den - fé - le ín - ség - ben;

Am G C G/h Em A

Csak tő - le vá - rom I - gaz bol - dog - sá - gom:

Dm⁷ E4 Am

S meg is ta - lá - lom.

2. Benne élek, haláltól nem félek: Jót reménylek, Hogy tőle el nem térek; El nem enyészem A sírban egészen: Mennyben lesz részem.

3. Semmi engem tőle el nem választ, Jól tudván azt, Hogy sok jóval eláraszt; Erősít engem Erőtlenségemben És szükségemben.

4. Azért egész életem fogytáig Csodálom itt Szent kezének munkáit, S intem lelkemet: Áldjad Istenedet, Üdvözítődöt.

5. Oltalmazd, Uram, egyházadat, Szent nyájadat, Mely vallja szent Fiadat, Ki bűneinkért Ártatlan bárányként Szenvedett sok kint.

6. Hogy e földön szent gyülekezeted Dicséretet Zengvén, áldja nevedet, Míg szemtől szemben Magasztalunk mennyben Mind egyetemben.